

ОБІЙМИ МЕНЕ

Знов, доню, пригадалася мені
Та ніч, коли заплакала ти лячно
В моїх руках. А я раділа! Вдячна...
За голос ніжний, наче уві сні.

Як швидко, моя люба, піросла!
Дорослішали мрії із тобою...
Не станеш вже маленькою такою.
Та вирости із серця не змогла...

Стискає... Тут вмістилося усе -
Я в ньому бережу і жаль і радість.
Коли настане час зустріти старість,
В твоє дитинство пам'ять віднесе...

І з'явиться там посмішка твоя...
Непевнені іще маленькі кроки.
Слізьми заллються схудлі мої щоки
Від болю, що малює тінь своя...

Долонечками сильно обійми!
Я "дякую" скажу до Бога тихо...
Молитись буду, щоб не знала лиха.
Щоб бачила вночі хороші сні.

О, ні! Не зупинити хочу час!
Бо іншим вже не стане те, що буде.
Нехай рука твоя в моїй побуде...
Допоки не розлучить доля нас!

Галина Гаврилюк, 25 вересня 2022
www.galynagavryliuk.com